

Job på Station Nord, sommeren 2008

I marts-april måned 2008 henvendte John Lau Hansen - Grønlandskordinator på Flyvestation Aalborg - sig til mig: Kristian kunne du tænke dig at tage til Station Nord her til sommer? Jeg kunne godt tænke mig dette; men dels var der jo mine kolleger at tage hensyn til - ferieperioder var jo planlagte, og dels skulle den daglige leder også kaste sit viefvand på projektet, - jeg arbejder i det daglige som Mission Planner ved Eskadrille 721 (transporteskadrillen), så hvis der var

forventede missioner i sommerperiode, kunne det ikke komme på tale at tage til Station Nord.

Alt faldt i hak, omend med en vis inerti.

Årsagen til at det blev mig, som Lau henvendte sig til ..... ja, lad mig lige først ridse årsagen til det hele op:

Råstofefterforskning er nøgleordet! På grund af de tiltagende videnskabelige aktiviteter og råstof-efterforskningen i Nordøstgrønland er Station Nord's landingsareal flyveaktivitetsmæssigt blevet et mere og mere anvendt sted - personligt tror jeg ikke, at man endnu har nået toppen desangående - og flyene, som opererer i området er blevet større og større, da mere og mere gods nødvendigvis må flyves op. Da Station Nord's landingsbane (grus) er kategoriseret som en terrænlandingsbane, syntes Statens Luftfartsvæsen (SLV) at det var nødvendigt at se nærmere på disse fakta. Dels er der - eller kan der være operationelle begrænsninger omkring disse forhold - brandberedskab, flystørrelse etc. Men også dels på det radiokommunikationsmæssige område er aktiviteterne eskaleret. Så meget, at tårnet nødvendigvis må være om ikke døgnbemandet, så i hvert fald indenfor normal arbejdstid - mørket er ingen hindring om sommeren - kun vejret!

Station Nord's faste stok på 5 mand har ikke mulighed for at honorere disse mange timer i tårnet, da sommeren jo skal bruges til at reparere den afvigte vinters hærgen samt nyt skal etableres.

Så SLV, Grønlands Hjemmestyre og Det Danske Forsvar fandt frem til dette løsningsforslag for 2008:

LØSNINGSMODEL 2008

Idet råstofefterforskningen for 2008 er gået i gang og adskillige beflyvningstilladelser er givet må der for sommeren 2008 findes en midlertidig løsning.

Der ansættes snarest muligt en person til at varetage de ovenstående opgaver (nævnt tidligere i notatet. Mig) indtil september 2008.

Personen skal være kvalificeret til at varetage radiokommunikation; vejrobservationer samt have viden om lufttrafikkens regler.

Personen skal kunne modtage og afgive flyveplaner til Kangerlussuaq samt videregive flyveklareringer til luftfartøjer.

Personen skal være i stand til og villig til at varetage de nævnte kontrolopgaver.

Personen skal kunne indgå i et konstruktivt og positivt samarbejde med det øvrige personel på Station nord.

Forsvaret samt GLV vil søge at identificere en (eller flere) personer til at løfte opgaven i 2008.

Derfor faldt øjnene på mig, den sidste CIVILE kommunikationsdinosaur i Flyvevåbnet. Min baggrund er en uddannelse som radiotelegrafist med en AFIS-baggrund fra Kulusuk og SLV-ansat i forne tider ved HF-radio-stationen i Søndre Strømfjord – altså en vægtig grønlandsk ballast og dertil med et Up-To-Date godt kendskab til lufttrafikkeregler og ditto kendskab til det grønlandske luftrum. Da jeg blev udpeget som manden til jobbet, blev arbejdsopgaverne formuleret således.

OPGAVE:

At bemane tårnet på Station Nord i forbindelse med vore egne- samt civile internationale flyvninger.

Der vil samtidig være en Station Nord mand til stede, som skal oplæres i kommunikationsprocedurer og vejrobservation.

Der stilles følgende krav til den person der udfører tårnfunktion:

- skal være kvalificeret til at varetage radiokommunikation, vejrobservation samt have viden om lufttrafikkens regler.

- skal kunne modtage og afgive flyveplaner til Kangerlussuaq samt videregive flyveklareringer til luftfartøjer.

Jeg blev sendt afsted og inden da havde jeg lavet en aftale med RAF/Hans Jørgen om at skrive en lille artikel om turen til vores foreningsblad. Til støtte for dette, skrev jeg nogle daglige notater. Det endte med at blive til mange linier ialt, som jeg sendte uredigeret frem. Notaterne kunne stå alene mente Hans Jørgen - og mange i min omgangskreds mener det samme.

Som det vil fremgå af notaterne, mødte jeg mange interessante mennesker i min periode deroppe. Jeg vil dog fremhæve Finn Bo Madsen, som skrev en udførlig artikel, som jeg, og dermed RAF1917, kunne bruge kvit og frit - se nr. 4 2008.

Til sidst: jeg har aldrig været så smadret efter godt 2 måneders arbejde, som da jeg returnerede til Danmark d. 31/8!!

Men spændende og sjovt var det bestemt.

Daglige notater fra station Nord sommeren 2008

27. juni 2008

Ankom med Herkules, C-130J, kl. 1643. WX overskyet men med god sigt. Den næsten sorte landingsbane stod markant i forhold til det omkringliggende landskab og temperaturforskellen mellem bane og omgivelser gjorde, at dampe stod op af førstnævnte, som om den var en levende organisme! Smukt og sælsomt at se.

Herkulessen afgik 1600 mod Thule, og vi forventer at se den igen i morgen eftermiddag.

Der er ret mange ismåger ved stationen, en meget smuk, helt hvid måge, som størrelsesmæssigt minder om en hættemåge; ismågen er dog lidt større end denne. Heldigt for de tre ornitologer, som vi havde med herop, en schweizer og to franskmænd, selvom den ene er en dame. De er taget herop specielt med henblik på at studere netop ismågen, som vist nok er en sjælden fugl.

28. juni

En fantastisk smuk morgen at stå op til. Solen skinner fra en skyfri, lyseblå himmel, sydvestlig vind på omkring 12 knob, temperaturen siger 5 grader og højtryk = 1022.

Kl. 1016 lettede den lille Twin Otter fra Kenn Borek Air, et Polar Logistisk selskab, som i øjeblikket minutløst trawler havområdet øst for Kronprins Christian Land for at lokalisere olie eller olie bærende lag i havbunden. Hvordan dette så end kan lade sig gøre.

I dag har jeg set en del små strandfugle, jeg er ikke helt klar over, hvad det er for en slags; men vil prøve at finde ud af det.

1240 Har lige fået øje på en sæl, som er ved at „møve“ sig op mod Stationen. Har fortalt de andre, at den er på vej, og nu er de på vej ned mod den for at tage billeder!

Arbejdsdagen sluttede 2230.

29. juni

Atter op til en formidabel smuk morgen. Noget kvæstet indvendig da sengen først blev fundet omkring kl. 0330 efter god mad, vin, øl og en enkelt whisky. Dette gentages ikke lige med det samme.

Vi forventer fly fra Island i dag, da der skal udskiftes personel ved Stationen i Citronen Fjord. Man leder efter zink derinde/-oppe.

Så har jeg fundet ud af, at strandfuglene her udenfor er sandløbere + islandske ryler! Sælen fra i går blev fundet død i grøften ved siden af landingsbanen. Den er ganske enkelt omkommet af udmattelse efter den lange stropetur. Desværre.

Her kl. 2013 landede den islandsk Twin Otter med 2 POLOG folk. De skal videre til Citronen Fjord i morgen.

30. juni

Oppe 0200 for at lave „dagens“ første vejrobservation. Dagen forventes at blive rimelig hektisk rent beflyvningsmæssigt - i betragtning af beliggenheden - Twin Otter skal pendle rundt øst for Kronprins Christian Land, en anden Twin Otter skal først til Citronen Fjord, retur, derefter til Longyearbyen på Svalbard, retur og endelig videre til Citronen Fjord. En Herkules kommer hjemmefra og lander omkring 1320 og skal videre til

Thule. En rask dag på kontoret bliver det - og vejret er atter gavmildt, solrigt og lunt, ja, nærmest varmt. Herligt.

Sandløberne er ret aktive og at se hannerne flyve gennem luften med deres helt utrolige form for vingeslag, som stærkt minder om en kolibris, er ganske betagende. De gør det nu også kun for at gøre sig til overfor hannerne! Det ser næsten ud som om, hannerne svæver gennem luften, da deres højfrekvente vingeslag næsten ikke kan ses. Det er utroligt, at de stadigvæk har så megen energi efter deres tur fra vinterkvarterne i Vestafrika herop til!

01. juli

For nu at blive ved fuglene, i går så vi en ismåge med antenne på ryggen! Det er en lille GPS-antenne, som den fik påsat sidste år (den vejer kun 12 gram), og nu er mågen altså retur! Jeg kunne godt tænke mig at se dens flyveruter for det sidste år!!

I dag er vejret stadigvæk helt i top. Det blæser en smule mere, ca. 8-10 knob, så temperaturen holder sig på omkring 7-8 grader.

Vi nåede op på 12 grader i løbet af dagen og vinden løjede af, så her til aften føles det meget varmt. Og solrigt er der jo derude, så den sparsomme beplantning ranker sig mod solen! Fjeldpryd, arktisk hønsetarm og den smukt gule fjeld-valmue - den knejser så flot! Har taget billeder af dem alle sammen, så måske kan jeg få kategoriseret flere end nævnt her?

2130 skulle det sidste fly lande, og så går arbejdsdagen på hæld, en stille dag her oppe i tårnet med verden smukkeste udsigt!

02. juli

Kølig morgen, 0 grader men solrigt! Få skyer og betænksomme miner hos folkene fra Dansk Rumforskningscenter (DTU-Space), som havde chartret en helikopter, der skulle være ankommet i går. Betænksomme fordi de ikke har hørt fra mandskabet endnu her til morgen. Helikopteren fløj i går fra Longyearbeyn (det hedder byen minsandten!) på Svalbard til Bjørneøen, som ligger ude midt i det Nordatlantiske Ocean. Folkene her ved ikke hvorfor.

Der kom sommerpersonel, i alt 13, herop mandag. De skal bistå de fem fastboende med at reparere vintrens skader på diverse bygning og landingsbanen. En travl tid for holdet og fastliggerne; derfor er jeg også kommet herop for at afløse de sidstes forpligtelser her i tårnet.

I øjeblikket er der et par canadier, et par russere, 2 franskmænd, en schweizer og en tysk journalist fra Der Spiegel heroppe, så man kan da sige, at det er en blandet landhandel!

DTU-manden Finn Bo Madsen har lige fortalt mig, at deres arbejde består i at opsætte målere, som kan fortælle, hvor meget jordlaget løfter sig! Årsagen til, at dette sker, er, at polarisen smelter!! De mangler blot at få opsat de sidste målestationer her i Nordøstgrønland, så har man „dækket“ hele Grønland. Jeg blev meget forbavset over at få at vide, at man ved Ilulisat har målt at jordlaget hævede sig 2 cm på et år - og det er meget! Noget tyder på, at polarisen virkelig er ved at smelte. Lidt skræmmende. Rettelse - MEGET skræmmende.

03. juli

Formidabelt smuk morgen! Højt til loftet bogstaveligt talt, morgentemperatur på 8 grader. Polar Logistisk Centers (POLOG) Twin Otter skal til Longyearbyen på Svalbard i dag med de russiske forskere, og de returnerer hertil i morgen, for at flyve videre til Resolute Bay i Canada - Polog har chartret Twin Otteren fra Kenn Borek Air Limited i Canada, derfor den vej i morgen.

Pumahelikopteren skal en tur ned i Danmarks Fjorden, nærmere til Leffingwell Nunatak for at sætte nogle instrumenter op for Dansk Rumforskningscenter - omtalt i gårsdagens noter. Der er cirka en times flyvning derned her fra Station Nord.

Endvidere ankommer en anden Twin Otter fra Svalbard sidst på eftermiddagen, den flyver videre ind til Cintronen Fjord, retur hertil og så atter tilbage til Longyearbyen. Så lidt flyvning foregår der da stadigvæk heroppe!

Har for øvrigt fået at vide, at grunden til det mærkelige navn „Citronen Fjord“ er den, at Eigil Knuth, som har forsket meget heroppe i Nordøstgrønland - næsten i 3 menneskealdre! - jo var med i samme modstandsgruppe som Citronen og Flammen under 2. verdenskrig! Så der er selvfølgelig også en Flammen Fjord derude!

04. juli

Det er altså fantastisk at vejret kan blive ved med være så diamantsmukt! Lyseblå himmel og fjorden som smelter stille og roligt. Pt. sidder jeg og har verdens smukkeste og videste udsigt - de første bjerge ligger 100 km mod syd og det næste 240 km væk - og de står tydeligt og klart derude! Imponerende.

Puma-helikopteren startede for cirka en time siden mod nordspidsen af Norske Øer, Kap Nansen, hvor dansk rumforskningscenter (DTU-Space) skal have en station mere sat op, så man kan måle isens afsmeltning. Jeg sagde i går til Finn Bo Madsen, som er ekspeditionslederen for DTU-space, at jeg var blevet noget overrasket over hans oplysning om jordlagshævningen ved Ilulisat. Han beroligede mig med, at han havde en god ven, som studerede isens udbredelse i Grønland, altså en glaciolog, og han havde konstateret, at brænen lige syd for Grønnedal faktisk var taget voldsomt til i vækst i de senere år, så meget at han mente, at man var på vej mod en ny istid! Hans studiemateriale dækker godt nok kun en minimal brøkdel af en istidsperiode; men bræns tiltagende størrelse og tidsrummet for iagttagelserne gjorde, at han var ret sikker på, at vi nu er på vej mod en ny istid! Men der går jo nogle tusind år, inden det kommer så vidt!

05. juli

Hektisk morgen; kokken (han hedder Knud og er fra Hvide Sande) kom farende over til mig kl. 0730, med et vildt udtryk i ansigtet - det skal lige nævnes, at vores iridiumtelefon står i køkkenet, når vi sover eller har fyraften. Kok: „ De ringer fra Citronen Fjord, taler svensk og jeg kan ikke forstå en skid af, hvad de siger??“ Da jeg nåede op i tårnet, duttede telefonen blot optaget; men efter ca. 15 minutter blev jeg kaldt op på VHF-radioen af helikopteren med kaldesignal LN-OPN. Man var på vej til Station Nord fra Citronen Fjord med en patient, som havde fået det, vi kalder for polarkuller. I øvrigt er piloterne ikke svenskere men nordmænd! Og de må have ringet fra deres iridiumtelefon undervejs til Station Nord, for turen tager 1 timer og 40 minutter; larmen fra helikopteren har sikkert gjort, at kokken ikke kunne høre noget som helst af det sagte! Men den kom – morgenmad, og så lettede først den store helikopter, der skulle sydpå til Moltke Nunatak med udstyr og 2 minutter senere den lille, som skulle tilbage til Citronen. Det var meningen at FXI-3, en Twin Otter, skulle flyve den kulrede til Longyearbyen på Stavanger; men vejret er meget dårlig derovre, nu ligger han og ser videofilm nede i BAR-bygningen! Twin Otteren er på vej til Blåsø med olietønder, så helikopteren, der opererer dernede, kan få noget saft til motoren. Der bliver sikkert ingen flyvning til Longyearbyen i dag?

Vejret let skyet men ellers strålende som forgangen uge. Skønt.

06. juli

Overskyet og stille søndag morgen. Stille fordi hele stationen med undtagelse af mig selv, to islandske piloter og patienten, som skal til Longyearbyen, sover. Vejret er ikke for godt derovre; men piloterne giver det en chance: Vi vender om ved 0 long, hvis ikke vejret bliver bedre, siger de. Station Nord ligger på 016 vest, så det bliver vel ikke mere end 1½ til 2 timers flyvning, inden de må bestemme sig for, hvad de vil. Jeg sidder i hvert fald heroppe i tårnet og følger dem, - så kan jeg vække nogle tank-folk, hvis de vender om!

De nåede frem - og tilbage, så arbejdsdagen sluttede først kl. 2030. Derefter gik jeg rundt og nakkede frøstande fra både de gule og hvide fjeld anemoner, samt arktisk hønsetarm; måske kan de kolorere haven derhjemme en kold forårsdag? Det er da et forsøg værd.

07. juli

Man tror jo, at det er løgn! Vejret fortsætter bare fra sin gavmilde side, selvom temperaturen kun er på 1 grads varme; men solen skinner skønt.

Få flyvninger i dag; men mange mennesker her i tårnet, så der er ikke de store chancer for at skrive lidt om dagen. Har dog gennem en uges tid prøvet at følge 2 sæler, som ligger ved hver deres åndehul ude på isen. Dette sker selvfølgelig gennem en stærk og god kikkert. Ingen bjørne har været på udkik efter en middag!

08. juli

Lun morgen ved Station Nord, her kl. 0717 er temperaturen 9 dejlige grader og få mellemhøje skyer, så solen bager; rigtig, rigtig rart.

Dagens program lyder på en Super Puma helikopterflyvning, hvis ellers de får nogle reservedele til en

hydraulikpumpe med fra Longyearbyen på Svalbard, destinationen for den Twin Otter, som skal en sidste tur derover her til morgen. Når den ankommer igen, vender den næsen mod syd, da flyet skal retur til Island efter ca. 10 dages aktivitet heroppe. Endvidere kommer der en c-130 hjemmefra; min HF-radio skulle gerne være med + min fiskestang! Ganske vist kan vi ikke fiske endnu; men med det fine vejr, vi har haft, så varer det ikke længe, inden det bliver muligt.

Måske samler jeg flere fjeld-valmuefrø ind i dag?

09. juli

Så har vi fået omslag i vejret! Overskyet af mellemhøje, tynde stratusskyer (3000-5000 meters højde) og så blæser det lidt, ca. 17 knob i timen; men stadigvæk plusgrader, nu 5, så det føles lunt. Dagens program bliver en enkelt helikopterflyvning helt over til Kap Morris Jesup, som er Grønlands nordligste fastlandspunkt; ja verdens nordligste!! Hvis ellers vejret derovre vil tillade sådan en tur; men det vil meteorologerne i Søndre Strømfjord oplyse lige om lidt, for helikopter-chaufføren sidder lige bag ved mig og ringer nu!

De tog af sted, men efter en ½ times flyvning kaldte de op og sagde, at på grund af meget kraftig modvind, ville de først ankomme til Kap Harald Moltke, hvor de skulle fylde ekstra brændstof på, ½ time senere end beregnet.

Nu kl. 15.30 har vi her på stationen fået den kraftige vind at føle, det blæser nu mellem 30 og 40 knob, vindstyrke 8 på dansk! Eller også „Hård kuling“ - fra vest! Temperaturen holder sig på de 6-8 grader og med den vind, vil sneen snart forsvinde!

Helikopteren forblev ved Kap Harald Moltke, hvor deres reservebrændstof jo var, pga. den meget kraftige vind. De opsatte målestationen, som først skulle have været opsat om nogle dage. Men vinden gjorde, at de ikke kunne fortsætte til Kap Morris Jesup.

10. juli

Stadigvæk overskyet og blæsevejr og temperaturen er kun på en enkelt grad; men det føles slet ikke koldt! Dagens eneste flyvning bliver med DTU-space helikopteren.

Forleden dag ankom et hold på 4 fra Svalbard, de skal ud til Kilen for at efterse et stenfossil af en svane-øgle, som blev fundet heroppe for 10 år siden. Jeg håber at kunne få et par billeder af dem, så jeg ved selvsyn kan se det spændende fund.

Vi fik for øvrigt mail (via Thule) fra de franske og den ene schweiziske ornitolog; de havde været inde på deres PC efter hjemkomsten og set, at de måger, som de nåede at få fat i heroppe, var fortsat 100 til 300 km nordøst for Station Nord, en enlig dog helt tilbage (ned) til Scoresbysund, hvor den så forsvandt på deres skærm. Jeg håber, at man videnskabeligt kan bruge disse fugleruter til noget, ellers synes det store arbejde jo at være spildt?!

11. juli

Utroligt som vejret er slået om de sidste par dage. Helikopteren må aflyse sin tur på grund af netop vejret, som pt. er blæsende og fyldt med sne, lav skydække og et mindre lavtryk, og vi befinder os nu ifølge meteorologen i Søndre Strømfjord midt i en okklusion, som opstår, når en koldfront indhenter en varmfront. Temperaturen ligger således også på et lavpunkt omkring minus 0. Så vi kan blot vente på, at vejret passerer. En død dag forude.

Der er dømt motionsrumsophold i en times tid!

Da vejret er som beskrevet, har et par af fupperne (som de kaldes heroppe) kastet sig over et projekt, som indebærer opsætning af en ekstra radiator her i tårnet; der larmes med alskens eldreven værktøj.

I aften er det lillejuleaften! Det er det, fordi i morgen er det juleaften!! Forklaringen er, at den fup, som har trukket madlavningen netop juleaften skal „stå i lære“ hos kokken, som jo kun er heroppe om sommeren, så han kan præstere og præsentere et sandt dansk julebord den 24. december; så i morgen skal vi have gås, and/ flæskesteg og ris a la mande. I aften skal vi altså også have vin til maden, da en af sommerfolkene har fødselsdag.

Næste weekend skal vi vist have helstegt pattegris (stegt over grill), hvis vejret altså arter sig. Og så skal vi have nytårsaften weekenden efter!

12. juli

Juleaftensdag! I øvrigt var der en fra sommerholdet, som i går havde fødselsdag; det var første gang han i sit 53-årige liv havde oplevet snevejr på sin fødselsdag! Det har vi for øvrigt også i dag, så det går fint med at holde juleaften i aften!

Ingen flyvning, så jeg har en dejlig fridag at se frem til; den skal bruges til at kopiere diverse Video og DVD med indslag om Nordøstgrønland, som rent naturligt forefindes her på stationen.

Vi er blevet „beordret“ til at stille med et juleslips i aften – kokken regerer jo i køkkenet! Da jeg har fået logi på det lokale hospital, jeg sover i hvert fald der, hvor medicinskabene står, så har jeg lavet noget interimistisk noget af et støttebind, klistret et udklippet billede af en julekvinde/-pige fra Hjemmet på det. Så jeg får nok lov til at deltage!?

13. juli

Søndag og 1. juledag! Her kl. 0730 ånder alt stille, jeg tror folk er godt kvæstede ovenpå juleaftenens madorgie samt barbesøg. Jeg gik over til mig selv efter maden, ihukommende den første lørdag heroppe! Jeg skulle jo også tidligt op, da helikopteren gerne skal ud at flyve her til morgen; men vejret er ikke helt godt, dog er sigten mærkbart bedre end i går, mere end 10 kilometer, men stadigvæk med snevejr. Temperaturen er gået helt bananas, da den viser 35 grader! Der må være sket et eller andet i meteorologihytten, for den er ikke mere end 5-6 stykker!

Apropos juleaftensdagen i går, så spillede vi julemusik hele dagen, og alle gik med på spøgen og fabrikerede egne juleslips, fantasien havde ingen grænser. Kokken påstod, at nogen havde neglet hans hjemmegjorte, i hvert fald måtte han skynde sig, at finde på noget nyt, så han tømte en KB juleøl og brugte flasken som slips!

Geolog og professor ved RUC, Claus Heinberg gav i går os alle et indblik i, hvad det er, han og hans personale skal lave heroppe. Dels skal de over til Kilen for at bese den forstenede svaneøgle, som han selv fandt for snart 10 år siden; kan den evt. transporteres til Danmark og præpareres til udstilling? Den skal i såfald retur til Grønland efter et par år; selv er han hyret af Statoil for at tage stenprøver langs indlandsisen - det kunne jo være, at firmaet skal/vil prøve lykken med olieborning ned gennem isen - ak, ja, den mammon, den mammon, alt skal forsøges! Jeg kan meget vel forstå, at Claus her i sin karrieres efterår takker ja, til sådan en drømmetur ned langs Grønlands østkyst, det er ikke ham, jeg klandrer; men selskabernes evige jagt efter profit, for det er jo det, det drejer sig om!

14. juli

Mandag og meget tåget, sigtbarheden er nede omkring 1000 meter og den vertikale sigt er cirka 50 meter, så der bliver ingen flyvning, hvis ikke det letter. Klokkeren er kun 0600, grunden til den årle opstandelse er, at vi skal have fat i en del mennesker derhjemme, så vi kan få nogle vigtige reservedele med C-130-flyet til Søndre Strømfjord her til morgen. I Danmark er man jo 2 timer før os andre her på stationen.

Jeg er ved at læse „Om fjorten dage“ af Peter Seeberg, en finurlig samling af noveller, hvor perspektivet indskrænkes fra evighedens synsvinkel (Timeplan for gammel gud, hvor hans største opgave om søndagen er at se efter den enbårne søn en times tid) over tusindårs- og hundredårs beretninger til bogens anden del, som specifikt foregår i en søvngig dansk stationsby år 1927. Den ene af novellerne fra den periode, „Forsøg med vrede (nov. 1927)“, har en indledning, som virkelig fanger ens opmærksomhed: „Ingen skulle nogensinde få hende fra, at trafikkontrollør Jensen var et nederdrægtigt svin, en gemen svinepels, et lortesvin, en lort, en skid, et røvhul“!! Undervurdér aldrig en kvindes vrede (den kan holde selv en mand med en ormeagtig ryggrad oprejst!), - og hovedpersonen har virkelig også grund til denne ophidselse, da trafikkontrolløren hver eneste dag altid lige skal ud og „lægge en skildvagt“, inden hun skal gøre lokummet rent. Hovedpersonen ønsker blot at Jensen, som trafikkontrolløren hedder, ændrer denne ene ækle vane, hun har ingen intentioner om at ændre hans karakter, for så har hun jo ikke mulighed for at bibeholde den indre vrede! Novellens sidste sætning: „Et pænt menneske ville han aldrig blive, men det ville hun heller ikke ønske i sin vildeste fantasi,“

Men sikke en indledning!

Super Pumaen nåede ud til Kilen i dag, hvor den professionelle stenvender vist nok måtte konstatere, at det kun er den ene forfinne/luffe som er at finde derude. Har fået billederne derudefra, som jeg glæder mig til at studere nærmere.

15. juli

Atter bliver man paf over den overdådige natur heroppe, denne morgen, klokken er 0400, er smuk som en drøm; små tavser af cirrostratus i de høje luftlag, en temperatur på 6 dejligt lune grader og en udsigt ned over prinsesse Elisabeth og prinsesse Caroline Mathilde Alper mod syd, som jeg ganske enkelt ikke kan blive træt af at se på.

Dagens foreløbige program er Super Pumaens tur til Kap Morris Jesup, som jo blev afbrudt i går på grund af for lave skyer, og et enkelt besøg af en Twin Otter fra Longyearbyen på Svalbard. Den kommer med 700 kg salt, som skal bruges ved udboringerne i Citronen Fjord (Position 8305N 02820W), og så en times tid i motionsrummet; den kok (Knud Andersen fra Marinen) laver sågu for godt mad! Man fristes hver eneste gang, man når over i køkkenet. Og som salige Oscar Wilde måtte erkende: - Jeg kan modstå alt undtagen fristelser!

Ved lidt korrekturlæsning kan jeg se, at det skrevne kan opfattes således, at vi næsten kun holder festivitets hovedparten af tiden heroppe. Dette er ingenlunde tilfældet! Sommerholdet + de faste folk går til stålet, der repareres, nedrives og bygges nyt, til eksempel et nyt vapphus (altså „hundehus“ som er til forråd, hundene er ude hele året rundt). Der males og banen tromles, det sidste tager det meste af en dag, da tromlen er under 2 meter bred og banen er 80 meter i bredde og ca. 1800 langt, så kan enhver prøve at regne ud, hvor lang tid det tager at tromle hele banen, når man max må og kan køre 10 km i timen! Tage tjæres, de store snekastere og andet rullende materiel efterses grundigt - de skal alle holde i et år, inden de store eftersyn igen kan foretages. Jo, der er stor aktivitet alle vegne.

16. juli

Kølig morgen, minus en enkelt grad, med nogle få mellemhøje skyer. Super Pumaen skal på sin sidste tur heroppe i dag.

Efter fyraften i går gik kokken, Martin - en af de nye fupper - og jeg ind til Knuths Fjeld, som ligger ca. 5 km fra Station Nord. Hvilken tur! Gennem mudderfyldte flodlejer, over sneklædte partier hvor vi sank i til knæene, ja, en enkelt gang ville Martin og jeg gå en lidt anden rute end kok Knud, da han tilsyneladende sank dybere og dybere i for hvert skridt; men vi fik rodet os ud i noget skidt, for pludselig sank Martin i til navlen - han gik 2 meter foran mig - og havde ingen bundkontakt! Det viste sig, at der 10 centimeter under sneoverfladen var rent vand. Martin havde svært ved at vende sig og gav sig noget over vandets lave temperatur! Jeg gik et par skridt frem og kunne række ham en hånd, men trækket betød, at jeg selv sank i til skridtet. Og vandet var koldt! Godt at man har fået de børn, man skal have, for jeg tror, at al arvematerialet visnede væk efter kontakten med vandet! Efter 30-40 meters vrikken og vralten os frem, nåede vi en forholdsvis tør plet mit i et floddelta. Af med støvler og strømper, de sidste vredet så meget for vand som muligt, på med hele molevitten og videre!

Vi nåede varden på Knuths Fjeld og havde en formidabel udsigt. Vi nød det smukke vejr og varmen - der var 5-6 grader til den gode side - i bare tæer; vore støvler og strømper blev tørret i den halve times tid, vi var deroppe, så godt/lidt det nu kunne lade sig gøre, og vi vendte snuden hjemover efter at have sonderet terrænet - vi skulle ganske enkelt følge flodlejet helt hjem til Vandsøen i stedet for at skære gennem landskabet.

Neden for fjeldet fandt vi en gammel lejrlads, hvor man havde forsøgt at brænde det meste af de efterladenskaber, der nu bliver efter et lejrophold, af: konservesdåser, bestik, service med mere. Jeg fandt en hel kop og dyb tallerken fremstillet på Den Kongelige Porcelænsfabrik; de står nu på værelset som klenodier! Knud fandt et kraftigt kaffekrus af plastik, på denne kunne vi læse, at den var af amerikansk oprindelse fra 1952. Derude var også en hånd-ildslukker, næsten antik af alder; men den orkede vi altså ikke at bære hjem.

Vi ankom Station Nord kl. 2345, kokken næsten 5 kg sten riger, så det blev en næsten 5 timer lang tur, for hovedpartens vedkommende i vådt fodtøj. Det skæmmede dog ikke fornøjelsen over at have været derude ved fjeldet. Det eneste skuffende var egentlig, at fjeldet jo i bund og grund er én stor grusbunke! Hobet op af den lokale bræ; jeg kan godt forstå, at Eigil Knuth siges et være blevet meget skuffet over, at man kun kunne finde denne 128 meter høje hoben sten at give hans navn, når man betænker hans store indsats for at vride hemmelighederne ud af Peary Land gennem snart 3 menneskealdre!

17. juli

Vejret, - ja, kort sagt stålende. Vi skal have besøg af en Challenger fra Søndre Strømfjord, chefen for FTK vil besøge os i små 3 timer, og vejret bliver i dag ingen hindring for besøget.

Det er også i dag at Pumaen flyver sydpå med to glaciologer, den ene fra Holland og den anden, en lille væver, kvindelig iraner (mindsanden) samt geologen Klaus Heinberg fra RUC. Besætningen bestående af en norsk 1. pilot og en svensk 2. ditto samt en norsk tekniker følger af indlysende årsager med. Så har vi blot tilbage af fremmed oprindelse 2 amerikanske geologer og en kinesisk geologistuderende (!), alle fra Ohio University; de ryger sydpå med næste Herkules, da de alle er færdige med arbejdet heroppe.

18. juli

Minus nul grader her til morgen, en let vind fra vestsydvest på 6 knob og alt den lyseblå himmel, som tænkes kan. Solen bevæger sig rundt deroppe i større og større cirkler, hvilket bevirker, at vi får solen lige ind ad vinduerne om aftenen og det er altså svært at sove, når det er så lyst! Om morgenen er værelserne i skygge, og rummet dejligt køligt og SÅ kan man sove!! Vi burde egentlig starte dagen senere og arbejde til midnat eller længere! Nå, jeg kører af og til min egen rytme, da jeg to-tre gange om ugen skal tidligt op for at foretage mine meteorologiske observationer, som sendes til meteorologerne i Søndre Strømfjord, der på dette grundlag udarbejder en område-vejrudsigt til besætningen, som har til hensigt at besøge os. Piloterne skal have denne udsigt i hånden to timer før afgang, så planlægningen af flyveturen kan påbegyndes; der bliver selvfølgelig ingen planlægning, hvis vejret anses for at være under minima. Hvis et fly skal starte fra DK kl. 0700z, skal vejrudsigten være klar kl. 0500z, dvs. jeg skal lave mine MET-reports kl. 02-03 og 04, så har meteorologen en time til af klargøre og afsende sin bedømmelse af situationen til piloterne. Nogle gange må jeg således forholdsvis tidligt til køjs.

Meget sent denne fredag forventer vi et Twin Otter besøg fra Island - omkring midnat - men ingen data desangående er tilgået. Nu får vi se!

Her High Noon ringer de fra Citronen Fjord og siger, at de sender deres helikopter herind med en defekt motor, altså ikke helikopterens!, som skal videresendes til Svalbard den 6/8. Flyet skal have 1000 kg salt med retur til Citronen. Arbejde i sigte!

19. juli

Det blev sent i går, Twin Otteren fra Island ankom først kl. 00.30 i nat; men her lørdag morgen med fantastisk vejr, glemmer man, hvor sent det blev, inden sengen blev indtaget i nat!

Der står helstegt pattegris på menuen i aften, en tradition man har heroppe for at takke sommerholdet for hjælpen, den skal over grillen om en times tid. Vores unge kineser så meget interesseret til, da kokken klargjorde dyret til spiddet; han havde aldrig set mad tilberedt på den måde! Da Knud (kokken) stoppede en appelsin i gabet på svinet, var han ved at knække sammen af grin.

Ellers er alle i gang med deres forskellige gøremål denne lørdag formiddag, selv sidder jeg i tårnet og har lavet vejrobservationer og ellers klargjort diverse papirer, som myndighederne nu kræver at få tilsendt, når der er flyvninger ind og ud af Grønland. I dag skal den Twin Otter, som kom i nat, af sted til Longyearbyen på Svalbard. Den returnerer vel først mellem 20 og 21 i aften, så den helstegte må vente på mig indtal da; men hvad, jeg er her jo netop for at arbejde med det, jeg gør, for at aflaste fupperne her i sommerperioden, så det er okay med mig.

Indtil nu har de 3 store slædehundehvalpe gået frit omkring og hygget sig med hinanden; men i går kom de i snor, dels fordi vi kan grille pattegrisen i fred og ro, og dels fordi hvalpene har nået den alder, hvor de SKAL i snor. Den ene hvalp har hylet lige siden i går eftermiddags, da den blev tøjret! Den holder vel op, når stemmen ikke kan mere?

Hvis der ingen flyvninger er i morgen, holder jeg en frisøndag! Så skal Knud, Martin og jeg ind til Fiskehytten, som ligger dobbelt så langt væk fra stationen som Knuths Fjeld, dvs. ca. 10 km i fugleflugtslinje. Hvis vejret tillader; den sætning må man hele tiden have i tankerne i disse egne.

20. juli

Ingen søndagsfri! Twin Otteren skulle have været til Kap Harald Moltke med to danskere, som er på Mylius-Erichsens Mindeekspedition; de skal sejle i kano rundt i Independence Fjord i ca. 6 uger; men flyets rute blev ændret, da ekspeditionen mangler en enkelt kasse med grej. Kassen indeholder radioudstyr og bundstykket til deres riffel samt noget frysetørret mad. De kan ganske enkelt ikke fortsætte, hvis den kasse ikke dukker op med c-130 enten tirsdag eller onsdag, så de er ret desperate, for de har kastet mange penge i projektet. Twin Otteren er i stedet for fløjet til Citronen Fjord med en meget ung, kvindelig geologistuderende (21 år) i korte

sommerbukser, hun skal videre til Kap Washington med helikopteren i Citronen. Forespurgt svarede hun, at hun har lange bukser med! Men vejret er jo også helt absurd godt heroppe for tiden. Efter indtagelsen af grisen i går aftes, var vi nogle stykker, som blev siddende ude i det fantastisk lune vejr til klokken 0130; det var næsten umuligt at få sig selv til at gå i seng; men jeg skulle jo op, så det var ganske enkelt nødvendigt. 13 grader og fuld solskin er en kraftig magnet at frigøre sig fra.

Efter returflyvningen fra Citronen skal Twin Otteren videre til Longyearbyen og måske retur derfra, så en lang dag her i tårnet; men det fantastiske vejr fortsætter og mildner sindet!

21. juli

Vejrskift! Oven på weekendens helt udsædvanligt milde og solrige vejr, er denne mandag morgen mildt sagt tågefyldt! Sigtbarheden er kun ca. 200 meter, men solen er ind imellem synlig gennem disen, så der er håb forude; jeg forventer da, at den får has på tågen i løbet af formiddagen.

Twin Otteren forventes tilbage fra Svalbard - altså hvis tågen letter, ellers er det vist meningen, at Henrik - en af de nye fupper - skal have en uge i tårnet sammen med mig. Jeg er dybt forundret over, at de to nye ikke har fået nogen form for kommunikationstræning hjemmefra, endsige noget indsigt i vejrobservation, da det sidste er en afgørende faktor for at stationen beflyves?!

Jeg har tænkt mig, at prioritere vejrobservationerne, vindretning og hastighed, sigtbarhed, skyer og sky-mængde og -højde, temperatur og dugpunkt og noget af det helt essentielle nemlig lufttrykket. Så må fly-kommunikationen komme i anden række.

Lidt hektisk sent på eftermiddagen. Oveni Twin Otter flyvningen blev jeg ringet op af en svensker, som ville høre, om vi havde en helikopter, som kunne hente ham og hans makker, da de var i en låst situation ude i terrænet? „Hvor er I da henne?“, spurgte jeg. „Vi er på vej fra Qarraq til Kap Morris Jesup, men føret er sådan, at vi ikke kan komme videre. Sneen og elvene smelter og vi kan ikke komme videre efter nedstigning fra indlandsisen“. Det viste sig, at de var på position 8208.896N 3746.984W, faktisk tæt på en Sirushytte ved Aftenstjerne Sø for foden af Astrup Bræ - absolut in the middle of nowhere! De er på sydsiden af søen og kan ikke komme over til hytten, så vi, dvs. Polog og/eller minedriftsselskabet ved Citronen Fjord, vil sikkert sende deres lille helikopter over for at hente dem i løbet af et par dage. De lider ingen nød, har rigeligt med proviant; men kan altså ikke fortsætte på grund af det gode, milde vejr! Vi taler med dem igen i morgen aften. - De sports-ekspeditioner....

22. juli

I går spurgte jeg Finn Bo Madsen, om han ikke lige ville skrive nogle få linier om DTU-SPACE og deres projekt heroppe i år, da jeg mere eller mindre havde lovet Radiotelegrafistforeningen at skrive en lille artikel om mit Station Nord ophold denne sommer, og jeg ville jo nødt til at levere falske oplysninger om DTUs forskningsprojekt. Jo, det ville han da gerne; han leverede i går aftes en færdigskrevet artikel, som jeg næsten ikke nænner at pille fakta fra. Den bør gengives i sin helhed, hvilket jeg meget håber, at 1917 vil gøre. Bos informationer er grundige og informative samt skrevet i et sprog, så selv en lægmand, som mig kan forstå det skrevne. En ren guldgrube!

Dagens arbejde bestod i at give Henrik oplysninger og træning. Vi have den sædvanlige Twin Otter pi-skende rundt samt et Herkulesfly fra Søndre Strømfjord med forsyninger. Hvorfor skal to fly absolut lande og starte næsten samtidigt? De ankom med 10 minutters mellemrum og fløj ud med 3!

Nå, det gik nu fint nok.

23. juli

Vejret er atter fint og lækkert. Dagens program har indtil nu været en ajourføring af en her i tårnet værende liste med danske udtryk indenfor meteorologien oversat til engelsk. Da disse udtryk ofte skal nedfældes på tryk, når met reports og vejrudsigter modtages via telefon, så har jeg lavet en liste med officielle forkortelser for de enkelte betegnelser, for at smidiggøre modtagelsen. Det kræver selvfølgelig en indsats at få lært disse forkortelser, men knægtene stikker ikke op for bollemælk – så have de ikke været her! – så de går på med krum hals.

Dagens Twin Otter mission går ud på at få de to, her på stationen strandede, danskere ud til Kap Harald Moltke; det var de to, som manglede en kasse, som altså nu er fundet. Flyet skal så videre til Citronen Fjord og tilbage hertil. I morgen skal den flyve honoratiorens derud. Disse bliver fløjet herind med den Dornier 288, som

var her sidste uge. De skal blot ind og ud igen samme dag.

De to svenskere, som er vejrfaste ved Atenstjernen SØ har nu fået en bankgaranti (kr. 75.000) på benene, så de kan blive hentet og sat af længere fremme på deres planlagte rute. De er jo ikke i nød; men kan blot ikke komme videre på grund af det gode vejr. De har selvfølgelig en forsikring at låne sig op ad; men det er kun hvis de er i akut fare, at den træder i kraft. De har det fint derude; men som sagt vejrfaste. Ufrivilligt fastligere kan man jo også kalde det!

Jeg glædes fortsat vildt over Bos artikel om DTU-Space projekt heroppe!

Jeg har aftalt med de to kanogale danskere, som nu er i Kap Harald Moltke, at vi tales ved over radioen en gang om dagen. En aftale de vist er glade for kunne lade sig gøre.

24. juli

Årle morgen 0230, første observation og nu den sidste 0430, alle tre afleveret til meteorologen i Søndre Strømfjord, som nu skal udarbejde en lokal vejrudsigt for Station Nord til vores C-130, der står og venter på at lette fra Bodø. Det blæser omkring 20 knob derude, og det har det gjort siden i går eftermiddags; tæt på hård vind - men mildt, 9 grader her til morgen.

De 9 pinger, som kommer ind fra Longyearbyen her klokken 0800, skal videre til Citronen Fjord og Kap Morris Jesup, hvor der forleden blev fløjet et hold TV-folk fra Nord Deutche Rundfunk op; holdet skal blive deroppe for at filme den totale solformørkelse, der skal finde sted den 1. august netop på nævnte lokalitet. Her på Nord vil synet også blive markant, men ikke total.

Pingerne returnerer derudefra ca. kl. 1730 og skal først tilbage til Longyearbyen omkring kl. 2000, så det bliver en lang arbejdsdag!

Tak for kaffe! Sikke en dag. Lige da Herkulesmaskinen var lettet, blev den anmodet om at starte på en Search And Rescue Mission (SAR-mission); inden piloterne kunne sige ja til det, skulle de have at vide, om de kunne få brændstof her på Station Nord (vi har MEGET få liter tilbage!) til sådan en opgave, og pludselig var jeg viklet ind i en masse kommunikationsopgaver på telefon, lokal VHF-radio og fly VHF-radio. Det sprøjtede ud med opkald til mig fra alle sider, og samtidigt prøvede jeg at komme i kontakt med mineselskabet i Citronen Fjord, for det var nemlig deres helikopter, som Flyveinformationstjenesten i Søndre Strømfjord ikke kunne få kontakt med, - men uden held. Endvidere skulle jeg lave et signal, som skulle sendes hjem til Flyvetaktisk Kommando, Air Transport Wing Aalborg og Grønlands Kommando. Jeg tror mit hår lignede antenner, som strittede i alle retninger en overgang. Nå, heldigvis er jeg ikke typen, som går i panik, når ting bliver uoverskuelige, så efter halvanden times hektisk aktivitet stod Herkulesflyet klar til afgang. Og så blev det hele (heldigvis) afblæst, da man havde fået kontakt med helikopteren. Desværre var Henrik ikke her i tårnet, det kunne måske have givet ham en idé om, at travlhed er et relativt begreb!

25. juli

Arbejdsdagen er omme her kl. 1800. Twin Otteren kom fra Citronen Fjord kl. 1704z i tåget vejr. Jeg kunne ikke se hans indflyvning, for jeg kunne knapt øjne banen! Da han tog af sted igen var tågen virkelig intens, det var i sidste øjeblik, at han kom af sted, for lige nu er vi helt nede på under 100 meters sigt; i morges det klareste vejr med ubegrænset sigt - omskifteligt må man sige.

I morgen lørdag skal jeg atter herop, klokken 0800 vil Daneborg gerne have en MET REPORT.

Det lykkedes mig at få Allan med på en kort tur herop den 27-29 august. Knægten har aldrig været i Grønland og han lød oprigtigt glad i telefonen, da jeg kunne fortælle ham nyheden. Jeg glæder mig allerede til at se ham!

26. juli

Lørdag morgen og klokken er 0700. Har lige sendt en observation til Twin Otter piloten Ragnar Olufsson i Longyearbyen. Vi har lidt snevejr her, så han vil gerne have vejret fra Citronen Fjord; måske er det muligt at bruge stedet som alternativ til Station Nord. Jeg kan blot ikke komme i kontakt med dem derude, selvom jeg forsøger at ringe med iridiumtelefonen hvert 5. minut. Nå, vi får se, hvordan tingene og vejret udvikler sig op gennem dagen.

Tja, det udviklede sig sådan, at en Twin Otter kom fra Longyearbyen, tog til Citronen Fjord og retur. Den ankom lige netop samtidigt med Twin Otteren nede fra Daneborg og vejret var selvfølgelig lige nede på det

ringeste niveau hele dagen. Så står man der og glør ud ad vinduerne ned mod banen, for man kan høre den ene af maskinerne, øjnene rettes mod den nordlige ende for at se ham gennem de lave skyer. Pludselig larmer det helt vildt, og tanken om et crash strejfede lige hjernebarken, og så ser man ud af venstre øjenkrog, at flyet landede fra den modsatte retning!! Ned kom de begge - med 4 minutters mellemrum.

Twin Otter TF-JMC, hyret af POLOG (Polar Logistics Group), vendte næsen sydover mod Daneborg og senere Island, efter en (ny) uges tid heroppe. Vejret absolut strålende fra Danmarkshavn og nedefter.

27. juli

Søndag morgen. Twin Otteren, som kom sydfra i går, skal i dag begynde at flyve forsyninger ud til diverse Sirius-hytter her i det nordøstlige Grønland. Det tager vel en uges tid. Foruden at bringe forsyninger ud til disse, hvilket giver næste vinters slædehold mulighed for at proviantere, så skal hytterne også istandsættes. Det er jo således, at foruden de ekstreme kuldegrader heroppe (om vinteren), så kan det også blæse ekstremt meget. Man kan dårligt nok forestille sig den kraft, som vinden kan udfolde, hvilket går meget ud over hytterne. Og så er der jo bjørnene! De går ikke af vejen for at bryde ind og tygge i konservesdåserne! Så hytterne skal også istandsættes. Derfor skal de tre Sirius-folk, der er med Twin Otteren, og måske en enkelt fup her fra stationen, i gang med at rette op på skaderne fra i dag.

Det blev en tur til Nares Land, lige vest for Freuchen Land, ca. 2 timers flyvning herfra, som blev dagens mål. 2 piloter og 3 Sirius-folk er derude nu og ventes tilbage inden aften.

28. juli

Det blev først fyraften kl. 2230 i går, da Sirius-folkene også lige kunne nå at forsyne hytten nede i Danmarks Fjorden inden piloterne løb ud for tid. Men nu er det mandag, og alle er klar til en ny uge!! For mit vedkommende glider det hele efterhånden ud i et; jeg har kun haft en enkelt fridag siden min ankomst ultimo juni, og med mindre det bliver muligt at oplære og træne de nye fupper i lyntempo, ser det heller ikke ud til, at der er andre fridage i sigte! Denne uge er Martins første dage her i tårnet; måske vil Svend have et par dage med, da han er lidt „rusten“, som han siger. Svend har været her i perioden 2005-07 og har lovet at tage et år mere, da en fup sprang fra her i foråret.

Dagen starter med tåge, sigtbarheden mellem 1500 og 2000 meter og en temperatur på 0 grader.

Fyraften 2130.

29 juli

Mødte 0230 for at lave tre vejrobservationer til vejrudsigtfabrikationen i Søndre Strømfjord. Det begyndte med overskyet vejr og en let temperaturstigning fra 2 til 4 grader. Nu kl. 0700 er kun ca. halvdelen af himlen dækket af skyer, og det tyder på, at det bliver en ny smuk dag - og aktivitetsfyldt, da dels Sirius-depotudlægningerne fortsætter, der ankommer en C-130 fra Danmark, og sandsynligvis dukker der et eller andet med vinger på op sydfra, da der står nogle mennesker nede i Constabel Pynt, som skal herop i nogle dage. Det er vistnok nogle DMI-folk? Tiden vil vise det.

Peary Land (nordøst herfor) blev målet for de to første Sirius-flyvninger, og nu kl. 2030z er de taget af sted til Romer Sø og Centrum Sø i syd. Herkulesen kom med alt sit materiale kl. 1430, „Potten“ fra Constabel Pynt lidt i 15.00, og så kom Twin Otteren 15.20, så der var lidt aktivitet midt på dagen. Endnu tre timers arbejde, mindst, er der forude, dvs. det bliver næsten midnat, og jeg har været i gang siden 0230...trætheden er ved at melde sig. Og så skal jeg op igen kl. 0600 i morgen.

„Go´nat Ole, pengene ligger i vinduet“, hvor stammer dette udtryk mon fra?

2328 ringede Søren fra Siriuspatruljen: Har du hørt noget til FAXI4? (Twin Otteren) Det er et stykke tid siden, vi blev sat af her ved Romer Sø. - Jeg kunne berolige den unge mand med, at Twin Otteren var på vej mod ham og kollegaen, da den var startet 2316 fra Centrum Sø.

Kort efter kommunikerede jeg selv med FAXI4, han var glad for at høre, at vi atter havde fået sommer-temperatur ved stationen; den er oppe på fine 8 graders varme!

30. juli

I sandhed! Jeg vil ikke håbe, at den lille potte, hvor der på siden står Maritime Pollution Control, som kom fra Constabel Pynt i går (er dansk indregistreret), skal flyve alt for meget denne eftermiddag, da jeg i den grad

trænger til at hvile ud! Klokken blev 0100 i nat inden Sirius' Twin Otter blev færdig med depotudlægninger, og nu er jeg atter oppe (0600) for at lave vejrobservationer til C-130, der skal komme retur fra Thule, for at flyve hjem til Danmark igen. Twin Otteren var i luften fra 1000 til nævnte time efter midnat i går; selv startede jeg jo allerede kl. 0230 = 22½ time i streg!, så piloterne og Siriusmandskabet holder hviledag i dag. Det ville jeg også gerne kunne...

Men blændende morgen at få øjnene og resten af kroppen op til, 10 varmegrader og solen bager ned. Potten tog afsted kl. 0950, og er tilbage igen omkring kl. 1500, så der er dømt relativ kort dag.

De to vejrfaste svenske sportsekspeditionsfolk blev mandag hentet af helikopteren i Citronen Fjord og sat af på nordsiden af Nordpasset, de er nu til fods på vej til Kap Morris Jesup. Dette relativt korte løft tog mere end 3 timer, og udgiften på de 75.000 kr. var baseret på 2 timers flyvetid, så der venter de to herrer noget af en ekstra regning, når de kommer hjem!

Mindeekspeditionen i Independence Fjord, dvs. Finn og Erling = kanogutterne, har det fint. De er nu nået næsten helt ind i bunden af fjorden og har kanonvejr inde omkring Nyeboe Gletscher, hvor de de kommende dage, vil se, om der er varder at finde.

31. juli

Så kan man lidt igen. Arbejdsdagen sluttede i går kl. 1600, så nu er jeg frisk igen.

Dagen er lige så flot som gårsdagen; det blæser en del mere 15 - 20 knob, men det er varmt, ca. 10 grader, så sneen smelter hurtigt rundt omkring.

Så vidt jeg ved, tager Twin Otteren til Kap Morris Jesup i dag; men ellers går dagen nok med at forberede morgendagens solformørkelse. Denne starter ca. 0835 i morgen tidlig og varer i alt 2 timer, dvs. kulminationen sker omkring 0935. Den bliver ikke total her på stationen; men næsten!!

Så et eller andet filter til at tage billeder igennem skal støves op.

Altså! Slipper man tøjlerne lidt, så går det galt... Twin Otteren lettede kl. 1345 for at flyve til Eskimo-næsset, en tur på ca. 30 minutter. Efter et kvarter spurgte jeg piloten, om det var i orden, at jeg gik til frokost? - Ja, fint med os, vi har forbindelse til Søndre Strømfjord.

Jeg spiste i en 20 minutters tid og umiddelbart efter at have entret tårnet igen, ringede de fra Søndre Strømfjord og sagde, at de manglede en landingstid på Twin Otteren. Det har vi endnu ikke fået her kl. 1600, så nu skal OY-CAG, - potten (p68) - af sted på en eftersøgning. Vi har meget godt vejr, så vi er egentlig (her på stationen) ikke så urolige for ham. - Og, ja, lige som jeg skriver dette, kalder han på HF'en!! To opstarter af SAR-missioner her på Station Nord indenfor en uge! Flight Information Centre (FIC) Søndre Strømfjord har selvfølgelig deres procedurer, som skal følges, når de mangler enten „Operations Normal“ eller en „On Ground Time“, det sikkerhedsmæssige har første prioritet; blot mærkeligt at jeg/vi heroppe har været involveret i ugens to „træffere“. Ja, hvem ved, måske årets eneste to??

01. august

Solformørkelsesdagen! Her kl. 0835 og til 1035, med kulmination kl. 0935, hvor kokken har fundet par champagneflasker frem, skal vi nyde både et glas og lidt mørke her midtsommer, hvor solen alle døgnets 24 timer jo står og smider sin varme og lys ned på Guds skønneste plet her på jorden. Det bliver sikkert en mærkelig oplevelse; forhåbentligt kan vi få taget nogle gode billeder af fænomenet?!

Ellers står Twin Otteren oppe ved Kap Morris Jesup, hvor solformørkelsen er total. Sirius har hytter mange steder her i det nordøstlige Grønland, også ved nævnte område, så selvfølgelig har man placeret udflyvningen af proviant til netop dette sted i dag!

Glemte helt at nævne, at jeg så to stenvendere i går! Det er altså fugle på en 21-25 cm, de skulle trække bort, som der står, i juli-august. Flotte farvetegninger.

Da piloterne på Twin Otteren havde spist efter deres ankomst fra Kap Morris Jesup, kom de her op i tårnet og roste mig for min professionalisme!! Jeg er ikke så vant til at få roser, så jeg har nok set lidt fåret ud? De var i hvert fald glade for, at jeg arbejdede hurtigt og effektivt og virkelig glade for, at jeg understregede overfor fupperne, som jo skal klare tårnfunktionen, når jeg rejser hjem, vigtigheden af at få videresendt de „Operation Normal“ og „On Ground“-tiderne til Søndre Strømfjord - og så undskyldte de mange gange deres svipser i går! Altså den, der var tæt på at udløse en eftersøgning. De kom praktisk talt med hatten i hånden, for jeg fik en CAP, på dansk hedder det vist kasket, med firmaets logo, som tak for indsatsen. Den er jeg rigtig glad for; men mest glad er jeg for roserne! Dejligt at ens arbejdsindsats værdsættes de rigtige steder.

02. august

Lørdag morgen og dagen tager imod med 8 grader i skyggen samt fuld sol, en herlig dag til en stor grisefest! Sommerhold 2 får tak for indsatsen allerede deres første weekend, for vejret har været og ER mild, og ingen ved, om det forbliver stabilt de næste 14 dage, så derfor en helstegt gris i dag. I øvrigt rejser kokken om 14 dage, så der er kun denne weekend og næste ditto at vælge imellem.

Twin Otteren står atter på Kap Morris Jesup, hvor den her til morgen skal have en amerikansk ekspedition med her til Station Nord - 7-8 mand er de vist - dernæst fortsætter den mod Daneborg med de tre Sirius-folk, der nu er færdige med at udlægge deres depoter her i nord. Otteren får følge af Potten, som jeg jo har døbt P68'eren, da flyet næsten kan stå under min seng, idet flyets HF-radio er i udu. Det er sandsynligvis modulations-trinet, som er i stykker, for der er nok power på, når Leif Petersen, en meget erfaren pilot, taster senderen; men hans tale lyder noget i retning af Anders And's, blot hakket i stykker og spyttet ud gennem en hakkemaskine. Det er ulæselig tale, som bliver slutproduktet af senderens arbejde. Derfor vil han gerne følges med Otteren sydover, for VHF'en virker upåklagelig, - så kan Otteren jo videresende hans „Operations Normal“ til Søndre Strømfjord.

03. august

En ny Twin Otter kom herop i går eftermiddags kl. lidt i 1800. Det var meningen, at den skulle have hentet nogle folk i Citronen Fjord; men den blev, så dagens program bliver langt - nu fra kl. 0700 til i hvert fald 2100, hvis vejret ellers er godt nok i Longyearbyen. Her er det nøjagtigt som i går - 10 grader udenfor og ikke nævneværdigt liv på stationen, da søndag er hviledag for alle - næsten alle!

Solformørkelsen? Skuffende!!

Lyset blev lidt gråligt og det blev ikke så lidt køligere, da solens varme forsvandt. Men de store forventninger blev ikke opfyldt.

Dagens program blev væsentligt ændret pga. dårligt vejr i Longyearbyen. Det blev først til en tur for DTU-space ned i Danmarks Fjord, det var vist nok noget med at kontrollere og justere nogle måleinstrumenter, der blev sat op for nogle år siden. Dernæst en tur ned til Blåsø og Centrum sø for at hente tomme brændstoffromler. EN TUR JEG KOM MED PÅ!! Denne skal lige fordøjes, når dette er sket, vil jeg skrive lidt mere om alle indtrykkene, som fyldte mig.

04. august

Tåge dækker denne morgen stationen. Longyearbyen har lige så ringe vejr. Vi kan kun gå i stand by og vente på at se, hvordan vejret vil udvikle sig.

Dagen sluttede alligevel først kl. 2230, da Twin Otteren kunne flyve herfra til Longyearbyen omkring kl. 1500. En front fra vest kom ind over os umiddelbart før han landede, måske er det begyndelsen til det dårlige vejr, som skulle nå os onsdag og torsdag?

05. august

Skydækket ligger stadigvæk over os, en del i 1000 fod og en hel del mere i ca. 5600 fod, men god sigt. Dagens første flyveprogram består i en tur til Citronen Fjord med Otteren og måske tager den så sydpå mod Island senere, da alle gerne vil være ude herfra, inden det rigtigt dårlige vejr dukker op i morgen og på torsdag?

Twin Otteren vendte næsen sydpå kl. 1230, landede i Mestersvig kl. 1600 og heldigt for passagererne, der skulle til Danmark, så stod der en C-130 dernede. Alle kom med, først til Island og i morgen videre til DK.

Dagen slut kl. 1500. Dejligt med en kort (normal) arbejdsdag,

Ja, ja, så meget for en kort arbejdsdag, for her kl. 2100 ringede de fra Longyearbyen og sagde, at en Antonov-12 af ukrainsk herkomst ville afgå kl. 0200 lokal tid - midnat Station Nord tid - og lande her kl. 0140 lokal tid! Flyet skulle først ankomme kl. 0900 i morgen tidlig; men altså allerede kl. 0140. Det har 12 tons salt med til boringerne i Citronen Fjord og så skal den have den norske helikopter, som sommeren igennem har fløjet rundt ude ved Citronen, med retur til Longyearbyen; denne er behørigt skilt ad i mange del, så den kan skubbes ombord i det store fragtfly.

06. august

Kl. 0134, da Antonov-flyet ankom, lukkede vejret fuldstændigt ned! Sigten var helt nede på 100 m og den vertikale sigt på kun 100 fod; han prøvede dog at lande to gange; men måtte til sidst opgive. Så jeg var lige faldet i søvn, da man ringede fra Longyearbyen kl. 0400 for at høre hvordan vejret havde udviklet sig? Op igen! Det var ikke bedre, næsten da, mht. skyhøjden, den var kun 250 fod. Så godnat, de vil prøve igen efter nogle timers søvn.

0730 Rrrrrrrriiiiiiiiiing. Longyearbyen godmorgen. How is the weather??

1150 landede Antonoven og den var væk igen ca. 1230.

Det kan undre én, at Forsvaret til en civilt firma stiller personale til rådighed midt om natten, de var klar fra midnat til i hvert fald 0330, da flyet måtte returnere pga. vejret her, og igen fra 1000 til 1300, i alt 7 mand + jeg selv, som var aktiv i hele tidsrummet, primært med vejrobservationer som tilgik Longyearbyen. 7 jordpersonale i 6½ timer og jeg selv i 16 for kr. 2820,- som er landingsafgiften?? Forsøget på landing midt om natten burde også betales ved kasse et!

07. august

Strålende dag at stå op til! Dagens flyveprogram lyder på, at en enkelt Twin Otter skal komme fra Akureyri på Island, den skal op og flyve alt det salt ud til Citronen Fjord, som kom med Antonoven i går. En time i motionsrummet bliver der også tid til her i formiddag.

Mylius-Erichsens Mindeeskpedition har det fortsat godt ude i Independence Fjord; jeg har daglig kontakt til dem via HF-radioen.

De to uheldige svenskere er nu kun en dagsmarch fra Kap Morris Jesup; når de endelig når frem, finder de vel ud af, hvordan de vil komme videre her til Station Nord?

Blev i går aftes færdig med en længere skriftlig beretning om turen ned til Blåsø den 3. august.

Twin Otteren kom kl. 1818, efter mere end 8 timers flyvning, og fortsatte så til Citronen Fjord! Piloterne og vi andre holdt fyraften kl. 2100.

08. august

Vågnede op med disse tal i hovedet: 08-08-08! Jeg havde ikke skænket det en tanke, at det i dag er den 8. august 2008! Ikke en eneste gang, - og alligevel står tallene med flammeskrift i hjernebarken idet jeg vågner?

Nå, piloterne sagde i går, at de ville flyve så meget de kunne i dag, hvis vejret holder. Her kl. 0730 er det overskyet i 1100 fod og let regn her på stationen. Jeg ved ikke, hvorledes vejret arter sig ved Citronen Fjord.

Det ved jeg nu! Kl. 1800 aflyste piloterne turen til Citronen Fjord, da vinden deroppe for det første var kraftige, 15-20 knob med vindstød op til 30 knob, for det andet var den på TVÆRS af banen, hvilket helt udelukker at Twin Otteren kan lande.

09. august

Hvilken forandring at stå op til. Dels har det været pissekoldt på værelset hele natten, ja, i hele beboelsesbygningen som sådan, og udenfor ligger der nok 5 cm sne!! Vejene er ét ælte, hvilket også er tilfældet med landingsbanen! Jeg tror ikke, at banen kan bruges; men måske er dette også uvæsentligt, da det stadigvæk sner, sigtbarheden er omkring 1500 meter og skybasen nede på 200 fod, hvis ikke der sker en opklaring, bliver der heller ingen flyvninger i dag. Vejret her kl. 0700 i Citronen Fjord gør, at stedet kan beflyves, vinden har vendt sig til nord, og er altså ikke længere på tværs af banen, derfor kan man godt lande deroppe. Men her....

HVIS dette vejr fortsætter de næste mange dage, så betyder det, at den store operation, det er at flyve brændstof fra Thule hertil (14 dages operation) må aflyses! Banen kan simpelthen ikke klare at tage imod et kæmpefly med 40.000 liter brændstof i bugen, så meget kan en Ilyushin-76 rumme; en grim tanke at fostre, da vi kun har omkring 30.000 liter tilbage heroppe. Vi håber på at få en million liter fløjet ind i løbet af de 14 dage, som er afsat til operationen.

Det blev til 2 ture sidst på eftermiddagen - så lukkede vejret igen.

10. august

Der er fortsat dårligt vejr udenfor, heldigvis er der varme på i bygning 3, hvor jeg residerer med de andre 5 fupper, - fredag til lørdag var der ingen varme i huset, og der var bare koldt! Her søndag morgen blæser det kraftigt, op til 30 knob (stiv kuling) og med sne i luften. Piloten på Twin Otteren har lige været her i tårnet, og ved at tale med meteorologen i Søndre Strømfjord har han gjort op med sig selv, at det bliver tidligst i aften, der kan flyves. Da jeg har aftalt med Frank i Citronen Fjord, at han skal ringe kl. 1000, må jeg vente med at forlade arbejdspladsen indtil da. I øvrigt skal jeg også have talt med svenskerne oppe på Kap Morris Jesup, de lovede at ringe her omkring kl. 0800; men jeg har endnu ikke hørt fra dem.

Kl. er nu næsten 2200, en lang dags venten på godt vejr, snart her, snart i Citronen Fjord er til ende. Vi har, ligesom i går (hvor vi fejrede nytårsaften!) snestorm. Nu er det klaret op; men blæsten er fortsat kraftig. De vil ud til Citronen Fjord for at hente dem, som skal videre til Svalbard i morgen. Piloten forventer tåge i morgen tidlig og snevejr efter kl. 1200, så det er med at få dem hentet nu!

11. august

Jeg ved ikke, hvorfra piloten havde de oplysninger om tåge? Men himmel og jord står i ét! Det sner og blæser en mindre pelikan her til morgen. Så det var vist godt nok, at de 6 personer, som skal til Svalbard, blev hentet i går aftes, eller rettere i nat, for han landede ikke før kl. 0041, umiddelbart inden vejret lukkede alt ned. Heldigt, heldigt.

Hidtil har landingsbanen kunnet klare både snefald og snefygning; men nu er den både dækket af en tyndt lag is samt sne; ifølge meteorologen i Søndre Strømfjord vil vinden tage af her til eftermiddag, og vejret vil klare op i morgen, hvilket er svært at forestille sig, når man sidder i stormens hærgen!

Vejrets omskiftelighed er en charme ved at være her i Grønland - når man sidder lunt og godt inden døre! Er man ude i det, så er det en anden sag..

12. august

Efter tre dages veritabel snestorm, så sner det kun her denne tirsdag morgen, dvs. det blæser også en lille smule, små 10 knob, hvilket er ingenting i forhold til de sidste par dages blæsevejr.

Banen er snedækket og kan ikke bruges foreløbig. Situationen er den, at banen er for blød til, at tunge maskiner kan køre på den; hvis man gjorde det, ville banen blive fuldstændigt ødelagt af disse! Så sneen skal tøj sig selv og så skal det vand, som bliver tilbage, fordampe, først da kan banen tromles og blive klar til brug.

Indflyvningen af brændstof bliver udsat mindst en uge, og da jeg skal blive her, til denne manøvre er overstået, forudser jeg lidt forsinkelse af min hjemrejse! Med mindre at operationen afbrydes midtvejs og genoptages til foråret.

Vejret skulle lette en del i dag, og Twin Otteren, som fik fløjet en enkelt tur til Citronen Fjord i går aftes,

skulle gerne til Longyearbyen med folk netop derude fra i dag. Men banen...

Nå, Twin Otteren kom af sted til Longyearbyen. Atter roser fra piloterne! Labbe, labbe...

13. august

Det viste sig i går, at Citronen Fjord ikke mere har behov for at få fløjet salt, træ og andet gods ud, så de islandske piloter vil flyve retur allerede i dag og ikke på lørdag, som det var planlagt, hvilket pludseligt bliver et problem for de to strandede svenskere ude ved Kap Morris Jesup! Der kommer nemlig ikke en ny Twin Otter herop førend sidst i august. Et nyt problem for dem er, og det er så et spørgsmål, om det er selvforskyldt, at regningen for den første håndsregning de fik, nemlig helikopterliftet fra Aftenstjernesøen over Hans Tausen Iskappe, endnu ikke er betalt. Twin Otterens tur til Kap Morris Jesup skal også betales af dem selv, og er den første regning ikke betalt, så ser de formentlig intet fly i dag. Uanset om det er selvforskyldt eller sendrægtig bankaktion, så er det et stort problem, for de har sandsynligvis ikke proviant til 14 dage mere, hvis dette er tilfældet, bliver de nødt til at iværksætte en SAR-operation og så er det jo forsikringen, der betaler for, at de bliver afhentet. Dagen vil åbenbare problemets løsning.

Nu er kl. 2345 og Twin Otteren skulle være på vej hjem fra Kap Morris Jesup! Med to svenskere. Kl. var 2015, da jeg var på vej over til baren, for at drikke en enkelt øl sammen med kokken, som rejser til DK i morgen, da Karl, flyets kaptajn, kom rullende op på siden af mig og sagde: Vi flyver! Om på hælen og tilbage til tårnet efter en lang dags venten på godt vejr. Jeg har ikke hørt noget på diverse frekvenser, som jeg monitorer; men som skrevet - de skulle være på vej herved, og vejret er blevet ringere og ringere siden de tog af sted. Nu sner det ret kraftigt, sigtbarheden er nede på 1500 meter og den vertikale sigtbarhed kun på ca. 300 fod. Men de islandske piloter er små troldmænd til at finde vej i dårligt vejr, så om godt en time bør de lande.

Jeg skal så op igen lidt i kl. 0200 for at lave tre observationer med en times mellemrum; søvn har lange udsigter.

Hørte lige nu, at Twin Otteren først er lettet kl. 2348, hvilket vil sige, at den først lander her omkring kl. 0130, - så er det jo også passende tid til den første MET REPORT, som det så smukt hedder.

Puha, så fik vi de svenskere bjerget, flyet landede kl. 0053 og må have haft en ordentlig bagskid af en medvind, for den skulle først være landet omkring 0130.

Hvad piloterne har udrettet deroppe (Kap Morris Jesup) er rene mirakler. Det blæste 40-45 knob på tværs af den lille landingsbane, så de var pisket til at finde et andet sted at lande. Efter 5-6 overflyvninger fandt de et område (meget lille). Flyet blev stoppet på 35 meter!! Af ren og skær nødvendighed. Ligeså med starten - 45 meter og de var i luften. Jeg letter på kasketten! Men sådan en mandfolkepræstation fra piloternes side er der sikker ingen, der nogensinde vil få at høre om.

14. august

0800 - det sner stadig! Twin Otteren er planlagt til at flyve herfra kl. 1100, og heldigvis er vejret godt både i Danmarkshavn og Daneborg, så det bliver problemfrit. Senest kl. 1400 kan jeg se dyner, et stadigt voksende behov derfor, kan dermed indfries!

1231 tog flyet omsider af sted efter megen hurlumhej. Der var mange problemer med at finde ud af, om svenskernes forsikring ville dække deres evakuering, altså om samme kunne kaldes en SAR-operation (Search and Rescue); hvis ikke, havde de været her endnu! Men af sted kom de, og roen er faldet på, solen begynder at kunne ses genne det tynde skylag; men det sner stadig ganske lidt. Vi håber, at solen vil brage igennem her i den kommende weekend, så banen kan blive så tør, at den kan tromles - og anvendes til fuellift - alle står og tripper i Thule for at komme i gang; men banen kan endnu ikke klare et tungt fly, den søber i vand og enkelte snefaner, er der stadigvæk dernede.

15. august

Her til morgen, kl. er nu 0605, ser banen meget bedre ud end længe, enkelte snefaner og lidt vand hist og pist; hvis vi blot kunne få lidt sol, så tror jeg, at den kan blive klar til at modtage større fly i løbet af 24 timer.

Vi så solen i går aftes, et dejligt syn efter en uges overskyet vejr. Lige nu er der atter overskyet; men sneen er holdt op med at falde - der var let snefald for små 2 timer siden.

Vi håber, at indflyvningen af brændstof kan komme i gang i aften.

Det gjorde den så! Kl. 1918 landede Ilyushin-76 med alt det gods, som flyet havde med hjemmefra. Og

banen tog det pænt. Altså lige bortset fra starten, for jettflyet blæste en ordentlig bunke grus af banen, da piloten slap bremserne.

Fyraften kl. 2200.

16. august

Op igen kl. 0350. Det skulle have været en time senere; men de ringede gud hjælpe mig kl. 0100 - jeg syntes, at jeg lige var faldet i søvn - fra Thule og udbad sig en vejrobservation kl. 0400 og ikke kl. 0500 som aftalt. At få forholdsvis lidt søvn er skidt; men rigtig skidt bliver det, når denne søvn splittes op i små portioner, så allerede nu, efter at tankflyet er landet (0843), føler jeg mig træt som et alderdomshjem! Øv.

Umiddelbart efter flyet lettede væltede en fed tåge ind over stationen, og den blev liggende lige til sidst på eftermiddagen. Kl. 2108 landede det næste, det lettede igen 2358. Godnat!

17. august

Op igen kl. 0330, vejrmedling lavet og sendt.

Der er ved at være en rytme i flyvningerne nu: ca. 2 timers flyvning fra Thule til Nord, 2 timer om at tømme tankene i flyet, 2 timers returflyvning og endelig 2 timer om at fylde tankene, i alt 8 timer. Med andre ord, vi kan under optimale vejr- og operationsbetingelser få besøg 3 gange i døgnet. Flyet er stort, men ikke specielt godt vedligeholdt, så mandskabet er næsten ude og rode i en af motorerne, hver gang flyet er landet. Sidst - i går aftes - afleveredes noget til en luge, som de gerne ville have repareret og klar til brug, når de ankommer her til morgen!

Efter en lang tids venten pga. udbedring af motorproblemer på flyet i Thule, ankom det endelig her kl. 1929. 2½ time mere og jeg kan kaste mig i Morpheus' arme for en 3 timers periode, - DET bliver en fornøjelse!

18. august

En kort fornøjelse! De ringede fra Thule allerede kl. 2345...

Da jeg havde sendt en vejrobservation til dem, gik jeg på køjen igen - der kunne lige blive tid til en time mere; men jeg kunne ikke falde i søvn, hvilket er helt naturstridigt, for det er altså nogle dage siden, at det er blevet til mere end 3 timer i streg.

Flyet landede igen kl. 0302, da jeg havde meldt landingstidspunktet til Søndre Strømfjord og Thule, så jeg pludselig månen stå stor og rund nede over Prinsesse Elisabeth Alper, stor og FULD. Fuldmåne! Med alderen er jeg blevet meget påvirkelig overfor netop fuldmåne, mit korpus delicti er med årene taget til i omfang, det er ikke 100 kilo, vi snakker om; men større er kroppen blevet og dermed også en forøgelse af væskemængde. Min egen, absolut uvidenskabelige, teori er, at al denne væske påvirkes af den fulde måne ligesom flod og ebbe er en følge af månens tiltrækningskraft! Heri mener jeg, at årsagen ligger til min utilfredsstillede søvnbehov; dette står selvsagt helt for egen regning.

Min store glæde ved at arbejde her i tårnet betyder heldigvis, at det sure, nemlig mangel på søvn, ikke virker så overvældende. Det ser måske sådan ud, når ovenstående læses; men jeg har det fint med det, - og så kan jeg jo indhente det manglende, når jeg kommer hjem!

19. august

Nu er det sent eftermiddag - efter nattens arbejde med Ilyushin-flyet fik jeg lige 3 timer på øjet, og siden da har der været dejlig travlhed, idet to fly har været i lufrummet og på forklædet - stedet hvor flyene står parkeret. Først kom en C-130 fra Air National Guard med noget brændstof, som DTU-space havde lånt tidligere på sommeren, dernæst landede den kolossalt store Ilyushin-76, så jeg har hængt i radio og telefon de sidste mange timer - rigtig dejligt!!

Så kom der minsandten også en lille Be-20 fra Island! Den kom egentlig nede fra Mestersvig; men startede fra Island her til formiddag og landede altså umiddelbart efter, at Herkulesen var lettet.

Vejret har jeg slet ikke kommenteret de sidste lange tider; men det har været brillant! Højt til himlen ingen nedbør overhovedet, så vi får fløjet brændstof ind i et jævnt træk. Det rygtes, at flyet kun kommer en enkelt gang lørdag og slet ikke søndag - DET vil være kærkomment!

20. august

Vi har lige passeret midnatstimen, tankflyet landede kl. 2300 og forventes at skulle af sted igen omkring kl. 0100, så er det tid for små tre timers søvn igen...

0400 afsendt METREPORT til Brillant Ice Operations i Thule.

Morgenen er ganske enkelt storslået, lave tågebanker ude over isen, solen varmer fra det høje, og temperaturen er nu på minus 4 grader; vinteren er så småt begyndt at vise sig. Stenvenderne er begyndt at flokkes, så det er nok et spørgsmål om kort tid, inden de flyver sydpå mod mildere himmelstrøg? Sandløberne har jeg ikke set længe, så de er nok smuttet; de skal jo også helt ned til Afrikas vestkyster og har en lang tur at se frem til!

Den smule åbent vand, der har været her ude ved dumpen og længere nede sydpå i Hvide Bugt, har dannet nyis, så, jo, temperaturen er ved at vende i nedadgående retning.

Ilyushinen er på vej og lander om en lille time.

Jeg talte i dag med vore to venner fra Mylius-Erichsens Mindeekspedition, Erling Gai og Finn Rasmussen, efter 3 dages kommunikationsmørke. De to gutter har padlet Brøndlund Fjord tyndt de sidste dage, og har derfor ikke haft tid til at opstille radiogrejet til den daglige radioforbindelse. Men alt er vel derude, og de har nu slået lejr ved Kap Harald Moltke, hvorfra de skal hentes med en Twin Otter omkring den 27. i denne måned, for derefter at flyve med C-130 til Danmark den 28. Hvis vejret arter sig i en kedelig retning, kan de risikere ikke at nå Herkulesen og SÅ kommer det til at koste klejner af rejse hjem, da de så må en tur over Svalbard og derfra med SAS ti København, evt. via Oslo. De har da også ymtet, at de er klar til at blive hentet allerede omkring den 23.-24.!

Ilyushin-76 ankommer omkring 2315 - klokken er nu 2200.

21. august

Dagene flyder sammen pga. mine mærkelige og ikke mindst korte hvileperioder; men fuelliftet fortsætter uændret (næsten) - der er stadigvæk knas med en eller flere motorer på Ilyushinen - og det fly skal jeg rejse hjem med!!!! - så programmet har „mistet“ et såkaldt pass. Men hvis vejret og maskinen holder, når vi den million liter, som er målet. PT har vi nået godt det halve.

Vi har fået besøg af en LYNX-helikopter fra et af Søværnets inspektionsskibe, Vædderen, og den er nu fløjet op på vandvejen, ca. 400 meter fra forpladsen, så den ikke bliver sandblæst af Ilyushin-maskinens jetmotorer, som sprøjter sand og grus om i deres kølvand!

Køjen findes 2230.

22. august

Vejrrapport afsendt 0030; klar til en ny dag med sandsynlige 3 nye indflyvninger af brændstof. Så bliver der kun en enkelt på lørdag og ingen søndag - hurra! Måske kan jeg søndag nå ud til Fiskesøen for at se, om det skulle være muligt at lokke en fjeldørred til at nappe? Vejret er hersker! Er der ikke klar himmel og forholdsvis mildt i luften, så bliver det „store restitutionsdag“ på buffen!

Men nævnte vejr er stadigvæk i sit gavmilde hjørne - skyfrit men med en forholdsvis kraftig vind mellem 15 og 20 knob.

Ah, frisk og fyrig efter 4 timers søvn! Flyet lander om små 30 minutter med næste last af brændstof.

Apropos brændstof, så talte jeg i går med Finn Rasmussen fra Mylius-Erichsens Mindeekspedition på HF-radioen. Vi talte et godt stykke tid om dette og hint, han var meget snakkesaglig, og da jeg er meget interesseret i deres gøren og laden ude i Brøndlund Fjord, stillede jeg åbenbart naturlige og gode spørgsmål. Pludselig sagde Finn: Kristian, det er dejligt at tale med dig, du er jo vores eneste forbindelse til omverdenen. Ellers er vi jo kun os to herude, så det virkelig skønt at have denne kontakt - (og så kom det) - det er ligesom at tale med en Jørgen Hjorting!! JØRGEN HJORTING! Det sagde han sågu!! Af alle sammenligner han mig med Jørgen Hjorting. Jeg må være ved at være gammel, - og ikke mindst lyde som en sådan. Det skyldes sikkert den store mangel på noget samlet søvn?!

Nå, jeg er sikker på, at Finn mente det af hjertet godt.

Det blev kun til to indflyvninger i dag. I morgen atter to og så er der fri søndag.

23. august

Denne lørdag morgen starter i fed tåge! 100 meters sigt, og der kan i hvert fald ikke lande fly foreløbig. Solen kan forhåbentlig få has på tågen i løbet af formiddagen; men det betyder, at der kun kan flyves en enkelt

påfyldning ind. Fortsætter tågen at lægge sin klamme hånd over stationen, bliver min hjemrejse udskudt på ubestemt tid. Men lad os nu se, om ikke der sker noget... og det gør der! Allerede nu, medens jeg skriver, er sigtbarheden oppe på 500 meter!

Vi fik kun et enkelt besøg fra Thule i dag; da flyet var tømt for brændstof, skete der ikke meget nede på forpladsen, - så vidt jeg kunne se, mine udsigtsmuligheder lige netop der er begrænset. Men der var IGEN bøv! med den ene motor, så afgangen herfra blev udskudt næsten 2 timer og så var det ikke muligt for et ekstra besøg den dag, fordi Thule lukker senest kl. 2100.

24. august

Fri! Aktivitet: Ingen - jeg læste og sov det meste af døgnet væk!

25. august

Vi forventer to indflyvninger i dag. Vejret her er igen ekstremt godt og flot. Ubegrænset sigtbarhed, ingen vind og 2 graders varme. Jeg håber sådan, at vejret vil være magen til på onsdag, når Allan kommer! Det kunne måske give ham en interesse for landet?

Kl. 2200 havde vi fået de to læs brændstof ind. Dejligt at have fået en roligere rytme i kroppen igen.

26. august

Igen 2 Ilyushinbesøg og så skulle Twin Otteren gerne ankomme fra Island sidst på eftermiddagen, da den i morgen begynder sine flyvninger til Citronen Fjord, da lejren derinde skal lukkes for vinteren. Og så skal deltagerne i Mylius-Erichsens Mindeekspedition, Erling og Finn, gerne hentes ud fra Independence Fjord i morgen den 27.

I dag blæser der en frisk vind fra syd = 20 knob, men ellers er vejret fint, gode 5 plusgrader.

Ingen Otter i dag fra Island. Vejret er for dårligt længere nede ad østkysten. Ude i Independence Fjord tog Finn tilsyneladende oplysningen med stoisk ro. Der er selvfølgelig en chance for, at de kan hentes ind torsdag formiddag; det kræver selvsagt, at Otteren kommer herop i morgen. Ellers bliver hjemrejsen for dem meget problematisk - og dyr!.

Arbejdsdagen sluttede 2230.

27. august

0230 - 0430, tre vejrobservationer til Søndre Strømfjord som alle ligner hinanden - utroligt stabil og godt vejr, så C-130 med Allan har ingen undskyldninger for ikke at komme! - Det skulle da lige være maskinelle problemer.

Vi forventer 2 løft med Ilyushinen og så MEGET gerne ankomst af en Twin Otter fra Island, så vi kan få hentet Erling og Finn ind fra Independence Fjord.

Herkulesen landede 1400 sharp! Og Allan var med! Da den lettede 1548 var tågen over os! Det var med andre ord i sidste øjeblik, at den ankom. Allan nåede lige at se, hvor smukt her er, når station ligger badet i sollys.

Twin Otteren ankom lidt over 2000, så nu kan de blive hentet ude ved Kap Harald Moltke - når vejret altså klarer op.

28. august

Tidlig morgen (0400) og tågen ligger som en dyne over stationen. I det vejr får vi ikke fly ned. It is out of our hands! På grønlandsk har man et udtryk, som siger: Tilfældet vil... Mao. „ting sker“ hvad enten man vil eller ej; visse ting er man ikke Herre over, så man må kaste sig „det“ i vold. Sådan med vejret - naturen hersker, vi må blot få det bedste ud af situationen.

Og pludselig gik alting stærkt, C-130 landede trods alle odds, så Allan plus næste alle mand på stationen fløj til Mestersvig og derefter til Keflavik. Erling og Finn missede dermed hjemrejsen og kan se frem til ekstra udgifter desangående, desværre, - det havde været rart at de havde nået „toget“. Dernæst kom Ilyushinen også og det blev bestemt at vi tre tilbageværende fra fuelliftet, nemlig Jan Poulsen, John Lau og jeg selv skulle med retur til Thule! Jeg nåede lige at informere de to ude ved Kap Harald Molte om dette, Finn lød til at blive ked af, at jeg nu ikke længere var til at få fat på over radioen, og jeg havde det skidt med, at de end ikke var blevet hentet af Twin Otteren.

Vi lettede fra Station Nord 2006 og landede i Thule kl 2201, dermed var der kun de fem mand tilbage på Nord, som skulle overvintre derovre.

29. august

Vi landede i går til temperaturrekord i Thule, 17 grader var der, og det føltes dejligt at mærke så store plusgrader.

Alting gik pludselig stærkt i Base Operation for Brillant Ice, som brændstofoverførselen til Station Nord kaldes. Erling og Finn var omsider blevet hentet og stod på Nord, og om de dog ikke kunne komme over med Ilyushinen?? Vi fik travlt med at få fat på de rette personer på Thulebasen, der er en hel del formalia, som skal være i orden, før en sådan tilladelse kan gives. Det lykkedes minsandten og de to gutter kom med og rejser endvidere med os hjem til Aalborg i morgen. Herligt, herligt!

Jeg fik provianteret i BX'en, det var første gang i over to måneder, at plastikkortet blev brugt!

30. august

Afrejse fra Thule 1007 lokal tid – pt hænger vi i luften over Island og har ca. kun 2-2½ times flyvning inden vi lander i Aalborg og mit sommereventyr ender hermed!

Anders Kristian Pedersen